

Sygn. akt I C 1422/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Dubrowski

Protokolant: Justyna Dyka

na rozprawie po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2014 r. w Zgorzelcu sprawy

z powództwa **R. B.**

przeciwko **(...) S.A. w S.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego **(...) S.A. w S.** na rzecz powoda **R. B.** kwotę 18 403,00 zł (osiemnaście tysięcy czterysta trzy złote i 00/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od 26-08-2013 r. do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 636,23 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, nie obciążając powoda kosztami postępowania w zakresie oddalonej części powództwa.

Sygn. akt I C 1422/13

UZASADNIENIE

Powód R. B. wystąpił przeciwko (...) S.A. w S., o zapłatę kwoty 25.000,- zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 903,04 zł tytułem odszkodowania wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że: „w dniu 17.01.2012 r. zostałem potrącony przez C. M., który kierował samochodem m-ki O. (...) nr rej. (...). Potrącenie miało miejsce na przejściu dla pieszych na ulicy (...). W wyniku potrącenia doznałem złamania kłykcia bocznego kości piszczelowej. Leczenie polegało na wykonaniu zabiegu operacyjnego poprzez wkręcenie śruby. Do chwili obecnej korzystam z terapii ortopedycznej. Wskutek doznanego urazu cierpię na niepewny chód oraz brak stabilności kolana lewego. Ponadto od momentu wypadku codziennie muszę rozruszać lewą nogę zanim uzyska ona stabilność i ustąpi ból. Uczęszczam też na zabiegi fizjoterapeutyczne. Pozwany wypłacił do chwili tylko zadośćuczynienie w wysokości 7.500,-zł oraz kwotę 307,96 zł "tytułem zwrotu kosztów leczenia". Uważam, że wypłacona kwota jest zaniżona w stosunku do doznanego przez mnie uszczerbku na zdrowiu. Także uważam, że bezpodstawnie odmówiono mi Zwrotu kosztów leczenia w postaci badania USG w kwocie 120,-zł oraz zakupu leków wynikających z faktury VAT nr (...) poz. 2 w kwocie 333,04 zł oraz z faktury VAT nr (...) poz. 3 w kwocie 450,00 zł. Stąd też mając na uwadze wielkość doznanego urazu oraz jego skutków wnoszę o zasądzenie zadośćuczynienia w wysokości 25.000,-zł oraz zwrotu kosztów leczenia w kwocie 903,04 zł. W przypadku gdyby pozwany nie zgadzał się z żadaną kwotą twierdząc, że dotychczasowe zadośćuczynienie oraz odszkodowanie jest wystarczające wnoszę o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu chirurgii - ortopedii celem ustalenia wysokości uszczerbku na zdrowiu oraz ustalenia czy doznany uraz jest trwały i jakie spowodował następstwa w moim dotychczasowym zdrowiu”.

W odpowiedzi na pozew pozwane -Towarzystwo (...) S.A. w W.- wniosło o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. Wskazało, że wypłacona powodowi suma zadośćuczynienia i odszkodowania jest odpowiednia do odniesionej przez niego szkody niemajątkowej i majątkowej. W uzasadnieniu podniosło, że „strona pozwana przyznaje, że ponosi co do zasady odpowiedzialność w niniejszej sprawie z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody wyrządzone w związku z ruchem ich pojazdów. Podstawę prawną stanowi art. 34 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o obowiązkowych Jednocześnie strona pozwana wskazuje, że uwzględniła doznane przez powoda obrażenia powypadkowe oraz ich skutki spełniając swoje świadczenie i wypłacając tytułem zadośćuczynienia kwotę 7.500,00 zł, tytułem zwrotu kosztów dojazdów do placówek medycznych kwotę 130,00 zł oraz tytułem zwrotu kosztów leczenia kwotę 177,96 zł o czym poinformowała pismem z dnia 01.03.2013 r. W ocenie specjalisty chirurgii ogólnej J. Z. powód w wyniku urazu doznał 6 % uszczerbku na zdrowiu. Powód korzystał także z zabiegów rehabilitacyjnych. Zgodnie z art. 361 kc, zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Natomiast stosownie do art. 16 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych z dnia 22.03.2003 r. w razie zaistnienia zdarzenia objętego ubezpieczeniem obowiązkowym, osoba uczestnicząca w nim jest obowiązana do zapobieżenia, w miarę możliwości, zwiększeniu się szkody. Stosownie do art. 15 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27.08.2004 r. ubezpieczony w zakresie ubezpieczenia zdrowotnego ma prawo do świadczeń zdrowotnych mających na celu zachowanie zdrowia, zapobieganie urazom, wczesne wykrywanie chorób, leczenie oraz zapobieganie niepełnosprawności i jej leczenie. Ponadto w ocenie pozwanej wykazane na fakturze leki i inne artykuły medyczne, nie refundowane w toku postępowania likwidacyjnego, nie mają związku z urazem. Jednocześnie pozwana oświadcza, że widzi możliwość ugodowego zakończenia sporu i tym samym proponuje zawarcie ugody celem zaspokojenia roszczeń powoda poprzez dopłatę kwoty 6.000,00 zł. ”

W piśmie procesowym pełnomocnik pozwanego zarzucił biegłemu zastosowanie tabel (...) w miejsce tabel norm oceny procentowego trwałego uszczerbku na zdrowiu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18-12-2002 r. [Dz. U. 2013 poz. 954 tekst jednolity].

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód przed wypadkiem nie miał problemów z kolanami – jeździł na rowerze, chodził na spacer, uprawiał działkę prowadził aktywny tryb życia.

.(dowód: zeznania powoda k 68)

W dniu 17 stycznia 2012 r. w Z., na ulicy (...) doszło do wypadku komunikacyjnego. Kierujący samochodem osobowym marki O. (...), o nr rej. (...), C. M., podczas wyjeżdżania z parkingu przy sklepie (...) na ulicę (...), nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa pieszemu w wyniku czego potrafił prawidłowego idącego pieszego R. B..

(dowód: Wyrok Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 10-12-2012r o sygn. akt (...))

Po wypadku powód został przewieziony na Oddział (...) (...) (...) Szpitalu Miejskim SP(...)w Z., gdzie stwierdzono u niego złamanie kłykcia bocznego kości piszczelowej lewej.

W tym samym dniu u powoda zastosowano leczenie operacyjne w postaci: repozycji krwawej i stabilizacji metalem. W dniu 29 stycznia 2012 r. R. B. został wypisany do domu z zaleceniem kontroli w (...) i zakazem obciążania kończyny lewej.

(dowód: ksero karty informacyjnej k -7, dokumentacja medyczna z akt szkodowych, zeznania powoda k 68)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 10-12-2012r o sygn. akt (...) C. M. został uznany winnym spowodowania przedmiotowego wypadku skutkującego obrażeniami ciała powoda w postaci złamanie kłykcia

bocznego kości piszczelowej lewej oraz stłuczeniem stawu kolanowego lewego przy czym Sąd postępowanie wobec niego warunkowo umorzył na okres próby wynoszący jeden rok.

(dowód: Wyrok Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 10-12-2012r o sygn. akt (...))

Po wypadku powód był rehabilitowany w przychodni przy szpitalnej w Z.. Miał robione naświetlania, kąpiele, masaże. Pomimo rehabilitacji kolano bolało go dalej. Powód gdy już stał to kolano go nie bolało, ale jeżeli dłużej posiedział to nie mógł wstać. Dopiero jak rozchodził kolano to mógł przejść dłuższy kawałek. Powód ma obecnie 76 lat mieszka z żoną, musiał po wypadku zdecydowanie ograniczyć aktywność fizyczną, zrezygnować z działki z rowerem. Ograniczył także swoją aktywność w gospodarstwie domowym, obecnie tylko niekiedy pomaga żonie w pracach domowych. w takich których nie obciąża zbyt kolana. Powód nawet po chodniku ma problemy z chodzeniem, niestabilność kolana powoduje, że powód ma wrażenie, że się chwieje. Musi patrzeć gdzie idzie. Do kolana miał podawane leki biologiczne. Są one bardzo drogie. Brał je co jakiś czas, ponieważ w braniu tych lekarstw musi być półroczna przerwa. Z powodu dolegliwości bólowych kolana powód prywatnie przeprowadził badania USG żył kończyn dolnych. Koszty badania wyniosły 120 zł. Powód również wydał na zakup leków kwoty 1080,40 zł. między innymi na zakup leku biologicznego H. inj 0,2 służącego do wstrzykiwania do kolana oraz zakup leków przeciw zakrzepowych.

(dowód: ksero faktur i rachunku za leczenie k -9-13 dokumentacja medyczna z akt szkodowych, zeznania powoda k 68)

Powód po zakończeniu leczenia zgłosił szkodę stronie pozwanej domagając się zadość uczynienia i 1200,40zł tytułem odszkodowania za koszty leczenia.

Strona pozwana przeprowadziła postępowanie likwidacyjne zgłoszonego przez powoda odszkodowania i zadośćuczynienia, opartego o te same twierdzenia co w pozwie. W toku likwidacji szkody pozwany zgodnie z opinią lekarską ocenił uszczerbek na zdrowiu powoda łącznie na 6%. Decyzją z dnia 20-04-2012r pozwane towarzystwo ubezpieczeń przyznało powodowi kwotę 7 500,00 zł tytułem zadośćuczynienia i kwotę 307,96 zł tytułem odszkodowania. W pozostałym zakresie ubezpieczyciel odmówił wypłaty.

(dowód: zeznania powoda k 68, , przyznaniu odszkodowania – k. 7, 7 akta szkody)

W toku postępowania, na wniosek powoda przeprowadzono dowód z opinii biegłego lekarza (...) specjalisty chirurga ortopedy traumatologa. Biegły stwierdził, że R. B. doznał w wypadku w dniu 17.01.2012 złamania kłykcia bocznego lewej kości piszczelowej, uszkodzenia więzadła pobocznego przysrodkowego i uszkodzenia powierzchni stawowej kłykcia bocznego piszczeli. Po zbadaniu pacjenta w dniu 10.12.2013 biegły stwierdził: znaczny zanik mięśnia czworogłowego uda lewego / obwód uda w stosunku do zdrowej kończyny - prawej zmniejszony o 6 cm, nieznaczne ograniczenie zgięcia stawu kolanowego lewego, objawy niestabilności więzadłowej w zakresie lewego stawu kolanowego. W badaniu RTG zmiany zwyrodnieniowe kolana lewego.

Stwierdzone zmiany są przyczyną znacznego upośledzenia sprawności chodzenia, szczególnie w przypadku chodzenia po schodach (pacjent mieszka na trzecim piętrze) powodują dolegliwości bólowe kolana. W trakcie leczenia wykonano operacyjną stabilizację złamanego kłykcia piszczeli śrubą A-O, a po upływie roku usunięto ją. Leczenie pooperacyjne wymagało długotrwałej rehabilitacji, co wiązało się z dolegliwościami bólowymi. Według tabeli norm oceny procentowego trwałego uszczerbku na zdrowiu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18-12-2002 r. [Dz. U. 2013 poz. 954 tekst jednolity] ostateczny wynik uszczerbku na zdrowiu pacjenta biegły na podstawie pkt. 156 tabeli określił na 20%. Biegły dodał, że można też ustalić ten uszczerbek na podstawie pkt. 158 b i on wynosi w przypadku powoda również 20%. Te następstwa urazu mają charakter stały. Mogą jedynie się pogorszyć w związku z narastaniem procesów zwyrodnieniowych.

(dowód: dokumentacja medyczna z akt szkodowych, opinia pisemna i ustna biegłego k -52,67v)

Sąd zważył, co następuje:

Pomiędzy stronami nie było sporu co odpowiedzialności strony pozwanej za sprawce szkody kierowcę samochodu posiadającego ważną umowę obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego OC. Odpowiedzialność strony pozwanej za skutki wypadku w postaci uszkodzenia ciała i wywołania rozstroju zdrowia powoda wynikała z treści art. 822 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania swych roszczeń może dochodzić bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. W okolicznościach niniejszej sprawy odpowiedzialność sprawcy stosownie do art. 436 §2 k.c. opiera się na zasadzie winy wyrażonej w art. 415 k.c. i nie była w ogóle kwestionowana.

Sporną kwestią pomiędzy stronami była wysokość procentowego uszczerbku na zdrowiu powoda. W ocenie strony pozwanej opartej o prywatną opinie specjalisty chirurgii ogólnej J. Z. powód w wyniku urazu doznał 6 % uszczerbku. Powód z powyższą opinią się nie zgadzał, żądając przeprowadzenia dowodu z opinii sądowej. Celem rozstrzygnięcia rozbieżnych stanowisk przeprowadzono dowód z opinii biegłego lekarza (...) specjalisty chirurga ortopedy traumatologa. Biegły sądowy stwierdził, że według tabeli norm oceny procentowego trwałego uszczerbku na zdrowiu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18-12-2002 r. [Dz. U. 2013 poz. 954 tekst jednolity] ostateczny wynik uszczerbku na zdrowiu powoda na podstawie pkt. 156 tabeli wynosi 20%. Biegły dodał, że można też ustalić ten uszczerbek na podstawie pkt. 158 b i on wynosi w przypadku powoda również 20%. Opinia biegłego została podzielona w całości przez sąd orzekający. Opinia nie zawiera żadnych sprzeczności, nielogiczności i jest adekwatna do zgromadzonej w sprawie dokumentacji medycznej powoda u wyniku badania powoda przez biegłego. Biegły przy tym uwzględniając zarzut pełnomocnika pozwanego w opinii ustnej ocenił uszczerbek również na podstawie tabel norm oceny procentowego trwałego uszczerbku na zdrowiu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18-12-2002 r. [Dz. U. 2013 poz. 954 tekst jednolity] wskazując dodatkowo, że pomiędzy tabelami (...) a z rozporządzenia zachodzi daleko idąca zbieżność nawet w nr & czy pkt. Pozostałe zarzuty do biegłego stanowiły jedynie polemikę z nim nie podważając jej wniosków. Jak ustalono, na skutek potrącenia powód doznał złamania kłykcia bocznego lewej kości piszczelowej, uszkodzenia więzadła pobocznego przyśrodkowego i uszkodzenia powierzchni stawowej kłykcia bocznego piszczeli, znacznego zaniku mięśnia czworogłowego uda lewego / obwód uda w stosunku do zdrowej kończyny - prawej zmniejszony o 6 cm, nieznacznego ograniczenie zgięcia stawu kolanowego lewego, objawów niestabilności więzadłowej w zakresie lewego stawu kolanowego. W badaniu RTG zmiany zwyrodnieniowe kolana lewego.

Stwierdzone zmiany są przyczyną znacznego upośledzenia sprawności chodzenia, szczególnie w przypadku chodzenia po schodach (pacjent mieszka na trzecim piętrze) powodują dolegliwości bólowe kolana. Te następstwa urazu mają charakter stały. Mogą jedynie się pogorszyć w związku z narastaniem procesów zwyrodnieniowych. Z pewnością zatem subiektywne odczucie bólu i krzywdy było u niego znaczne co biegły określał jako typowe i i naturalne. Nie bez znaczenia są też ograniczenia sprawności fizycznej powoda obecnie, w tym niemożność wykonywania obowiązków domowych oraz związanych z relaksem działka, rower. W wieku powoda takie daleko idące ograniczenie w możliwości poruszania ma bardzo duże znaczenia dla jego stanu psychicznego. Ustalenie w procesie ponad 3 razy większego uszczerbku na zdrowiu niż przyjmował w postępowaniu likwidacyjnym ubezpieczyciel przemawia za ponowną oceną odpowiedniej kwoty zadośćuczynienia.

Mając na uwadze powyższe roszczenie powoda o uzupełnienie zadośćuczynienia należy uznać za uzasadnione co do zasady.

Zadośćuczynienie za doznaną krzywdę uregulowane jest w przepisach art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c. Przewidują one możliwość przyznania osobie poszkodowanej czynem niedozwolonym odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, w przypadku doznania przez nią uszkodzenia ciała bądź wywołania rozstroju zdrowia.

Zadośćuczynienie pełni przede wszystkim funkcję kompensacyjną – równoważyć ma negatywne przeżycia poszkodowanego i wyrównać doznaną przez niego niemajątkową krzywdę tak fizyczną jak i psychiczną.

Powołany przepis art. 445 § 1 k.c. operuje niedookreślonym pojęciem „sumy odpowiedniej”, dając Sądowi orzekającemu podstawę do indywidualnej oceny każdej rozpoznawanej sprawy, przy uwzględnieniu w tym zakresie stanowiska doktryny i Sądu Najwyższego, który w orzecznictwie wielokrotnie wskazywał na przesłanki jakie winny być brane pod uwagę przy ustaleniu wysokości sumy zadośćuczynienia oraz sprawiające, że jest ona w danych okolicznościach odpowiednia. Suma ta nie może stanowić zapłaty symbolicznej, a jednocześnie jej wysokość nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być „odpowiednia” w tym znaczeniu, że przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego, winna być utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Odpowiedniość kwoty zadośćuczynienia ma służyć złagodzeniu doznanej krzywdy, a jednocześnie nie być źródłem wzbogacenia. Zadośćuczynienie równoważyć ma cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała czy rozstroju zdrowia, jak zeszpecenie, wyłączenie z normalnego życia. Winno ono mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości (wyrok SN z 28. 09. 2001 III CKN 427/00, Lex 52766; wyrok SN z 09. 02. 2000 III CKN 582/98, Lex 52776.; wyrok z dn. 3. 02. 2000r. I CKN 969/98, Lex 50824).

W ocenie Sądu kwota 25 000,00 zł zapewnia całkowitą kompensatę czyniąc zadość zasadzie pełnego odszkodowania (art. 361 § 2 w zw. Z art. 363 k c) oraz zasadzie miarkowania. Zadośćuczynienie w tejże wysokości przedstawia odczuwalną ekonomicznie wartość a jednocześnie wysokość nie jest nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa i utrzymana jest w rozsądnych granicach. Odpowiada również proporcjonalnie przyznanemu zadośćuczynieniu przez stronę pozwaną za 6% uszczerbku w kwocie 7 500 zł.

Za usprawiedliwione co do zasady zostały też uznane żądanie w zakresie kosztów leczenia powoda na dalszą kwotę 903,40 zł [art. 444§1 k.c.]. Pozwany profesjonalista nie obronił zarzuty, że wykazane na fakturze leki i inne artykuły medyczne, nie refundowane w toku postępowania likwidacyjnego, nie mają związku z urazem. Pozwany nie przedstawił żadnego argumentu na poparcie swojego stanowiska. Okoliczności sprawy prowadzą natomiast do wniosków wprost przeciwnych, że wydatki między innymi na zakup leku biologicznego H. inj 0,2 służącego do wstrzykiwania do kolana jak na leki z heparyną np. C. są typowe przy takich urazach i nie służą do niczego innego jak leczenie takich urazów. Podkreślić trzeba, że według jednolitych poglądów **obowiązek kompensaty kosztów** obejmuje wszelkie koszty wywołane uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia, a więc wszystkie niezbędne i celowe wydatki, bez względu na to, czy podjęte działania przyniosły poprawę zdrowia (por. wyrok SN z 9 stycznia 2008 r., II CSK 425/07, Mon. Praw. 2008, nr 3, s. 116), w tym i nawet uzasadnione może być żądanie zwrotu kosztów, jakie poszkodowany poniósł na konsultację u wybitnego specjalisty (por. wyrok SN z 26 czerwca 1969 r., II PR 217/69, OSN 1970, nr 3, poz. 50) Wydatki na leki mieszczą się w powyższym katalogu zwłaszcza, że pozwany nie wykazał, że były wydatkowane w celu leczenia innych schorzeń niż wywołanych wypadkiem komunikacyjnym.

Powodowi należało więc zasądzić kwotę 18 403,40 zł składającą się z dalszego odszkodowania w wysokości 903,40 zł i zadośćuczynienia w kwocie 17 500,00 zł. [25 000 zł minus wypłacone 7 500,00 zł]

Oddaleniu podlegały dalej idące kwoty zadośćuczynienia jako niewspółmierne do krzywdy powoda.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach oparto o art 100 k.p.c. i art 102 k.p.c, albowiem powód co do zasady wygrał proces w całości, a wysokość należnej mu sumy zależała wyłącznie od oceny sądu. Uznając, że powód wygrał w 71 % co wysokości żadanego świadczenia. Powodowi, należał się zwrot w takim procencie z poniesionych przez nich kosztów w łącznej kwocie 3713,00 zł (składających się z opłaty od pozwu w kwocie 1296 zł kosztów jego zastępstwa w kwocie 2417 zł,) tj. w kwocie 2636,23 zł. Z uwagi na przedmiot procesu jakim było zadośćuczynienie odstąpiono od obciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej w zakresie oddalonego powództwa.